

Razmatranje: 18. prosınca

Razmišljanje za meditaciju 18. prosınca. Predložene teme su: Sveti Josip, nebo na zemlji; njegovo poslanje uz Mariju i Mesiju; s Marijom i Isusom, teškoće se prevladavaju.

- Sveti Josip, nebo na zemlji
- Njegovo poslanje uz Mariju i Mesiju
- S Marijom i Isusom, teškoće se prevladavaju

.....

„VI, VEĆ U OVOM ŽIVOTU, uživajte istoga Boga.“ Tako glasi himna Te Ioseph, koja nam stoljećima stavlja u usta ono što osjećamo kada razmišljamo o poslanju svetog Patrijarha.[1] S pravom možemo zamoliti Marijina muža da znamo uživati u Djetetu Isusu i ljubavi koju nam On dolazi ponuditi.

Međutim, radost svetog Josipa ovdje na zemlji nije bila bez sjena: Marija "prije nego se sastadoše nađe se trudna po Duhu Svetom." (Mt 1,18). Odmah je reagirao s odanošću vjernog čovjeka, punog ljubavi prema Bogu. Odluku da se od nje razvede tiho je donio, kako ne bi nametnuo Mariji nikakav teret osim gubitka svog društva. Sve u ovoj obitelji je u službi Božjih planova; sve je prilagođeno Gospodinovoj volji. Iako je sati tjeskobe bilo malo, sveti Josip je patio. Nije razumio što se događa, ali nikada nije sumnjao u svoju ženu ili Boga. Bio je "ispunjen

svetim strahom od života uz tako veliku svetost" [2]. Anđeo je poslan da ga odvrati i pokaže mu njegov zadatak usred onoga što je u čudu promatrao: "»Josipe, sine Davidov, ne boj se uzeti k sebi Mariju, ženu svoju. Što je u njoj začeto, doista je od Duha Svetoga. Rodit će sina, a ti ćeš mu nadjenuti ime Isus jer će on spasiti narod svoj od grijeha njegovih.«" (Mt 1,20-21).

Lako je zamisliti Josipovu radost zbog ove dvostruke objave. Mesija je već bio na zemlji i on će ga zaštititi zajedno s njegovom Blaženom Majkom. Radosti ponovnog susreta s Marijom u tom je trenutku dodana golema radost spoznaje da je došlo vrijeme. Za Davidovog sina ova je vijest bila najželjenija. Spasitelj je već bio među njima. Nikada nije sanjao o tako velikoj i nezasluženoj sreći. Tada je počeo uživati u onome što je imao, iako još uvijek nije mogao

sasvim shvatiti kako će se sve to dogoditi.

PRIJE NEGO što je primio anđelovu najavu, sveti patrijarh "slijedio je dobar životni plan, ali Bog mu je pripremio drugi plan, veću misiju. Josip je bio čovjek koji je uvijek nalazio prostora da sluša Božji glas, duboko osjetljiv na njegovu tajnu volju, čovjek pažljiv na poruke koje su mu dolazile iz dubine srca i odozgo. (...). I tako je Josip postao još slobodniji i veći. Prihvaćajući sebe prema Gospodinovom planu, Josip pronalazi sebe u potpunosti, izvan sebe. Ta sloboda odricanja od onoga što je njegovo, posjedovanje vlastitog postojanja i ta potpuna unutarnja dostupnost Božjoj volji, izazivaju nas i pokazuju nam put"[3].

Vrlo je vjerojatno da je Josip potrčao reći svojoj ženi što mu je objavljeno. Postoji riječ koja se u današnjem Evandjelju ponavlja nekoliko puta: dobrodošli. To je glagol koji savršeno definira odnos koji želimo imati s Bogom. Želimo biti utočište, čuvati ovu tajnu ljubavi u svojim srcima. Dobrodošlica, kada se odnosi na osobu, znači pustiti je u svoj dom ili društvo. Kao da i Bog traži od Josipa dopuštenje da uđe u svijet. Dakle, vidimo da se Isus ne nameće, već dolazi tražeći mjesto u našim srcima. Traži od nas da mu pružimo utočište i ponudimo mu svoje društvo.

Bog je zamolio svetog Josipa da u svoj dom primi dva najdragocjenija života koja su ikada postojala na zemlji. Marijin muž je sa zahvalnošću prihvatio dar koji mu je ponuđen, a Bog je pokazao da nikada nije dopustio da ga se nadmaši u velikodušnosti. On nam stalno nudi svoje darove, i velike i male, i traži

od nas da tamo napravimo mjesta za Isusa i njegovu majku. Sveti Josemaría bio je ispunjen radošću kada je razmišljao o jednostavnosti svetog Patrijarha: "Sveti Josip je tako divan! On je svetac nesebične poniznosti - s trajnim osmijehom i slijeganjem ramenima." [4]

MOŽDA je sveti Josip često razmišljao o veličini što ima Isusa i Mariju pod svojim krovom i osjećao se blagoslovljenim. Marija i Isus su mu vjerojatno u svakom trenutku davali do znanja koliko su važni njegova misija i njegov život. Lako bi ga uvjerali da je najbolji otac na svijetu.

Unatoč tome, moralo je biti posebno teško onog dana kada je Isus ostao u Hramu bez upozorenja, jasno dajući do znanja svoju misiju u svijetu. „Ova evanđeoska epizoda otkriva

najautentičniji i najdublji poziv obitelji: pratiti svakog njezina člana na putu otkrivanja Boga i plana koji je on pripremio za njih“ [5]. Kad su ga pronašli nakon tri dana, Josip bi osjetio određenu utjehu shvativši da ni Marija ne razumije. Marijina prisutnost bila je ključna; ona je bila rješenje za sve njegove sumnje i nesigurnosti. S Marijom mu je sve postalo lakše.

Što bi čovjek više mogao tražiti na zemlji? Primiti takvu posebnu naklonost od takvog stvorenja i imati je uvijek uz sebe za bilo koji zadatak, težak ili običan, bilo je kao biti u raj. Što je bilo važno, zahvaljujući tom društvu, je li hodao kroz pustinju bježeći u Egipat ili radio dan za danom u radionici u Nazaretu? Što je bilo važno jesu li se stvari odvijale onako kako je očekivao ili ne? Osmijeh njegove žene učinio je sve tako jednostavnim. Molimo se Bogu da primimo njegovu ljubav kao što

su to učinili Marija i Josip. „Ako vam se ruke čine praznima, ako vidite svoje srce siromašno ljubavlju, ova noć je za vas. Božja milost objavljena je da zasja u vašem životu. Primate je i svjetlost Božića zasjat će u vama“[6].

[1] *Tu vivens, Superis par, fruereis Deo.* Hvalospjev se koristi na Večernjici za svetkovinu svetog Josipa i na spomendan svetog Josipa radnika.

[2] Sveti Toma Akvinski, Komentar rečenica Petra Lombarda, 4. knjiga, 30. prosinca, 2. pitanje, A. 2, Ad 5.

[3] Franjo, Anđeo Gospodnji, 22. prosinca 2013.

[4] A. Vázquez de Prada, Utemeljitelj Opusa Dei, Svezak III, Rialp, Madrid 2003., str. 728, bilješka 170.

[5] Benedikt XVI., Anđeo Gospodnji, 31. prosinca 2006.

[6] Franjo, Homilija, 24. prosinca 2019.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/meditation/razmatranje-18-
prosinca/](https://opusdei.org/hr-hr/meditation/razmatranje-18-prosinca/) (28.03.2026.)